

the upper

the male
wings

891.99.

Lk - 35

ԱՇԽԱՐՀԻ ՄԱՏԵՆԱԴԱՐԱՆ

Ա.

Յ. Ա. Լ. Գ. Վ. Ա. Բ.

ԱՌԱՋԻՆ ԱՆԳԱՄԱՆ

ՅԱՆՈՒԹՅԱՆ ԿԱՐԱՎԱՆ

50 ₣

ՏՊԱԿՄԱՆ ՊԵՐ ԱՐԱՐԱՏԻ

891.99

Ա - 35

1908

07 JUN 2009

- 06 DEC 2010

ԱՇԽԱԲՃԻ ՄԱՏԵՆԱԴԱՐԱՆ

1.99

1.35

1.75

Ա.

Յ. Ա. Լ. Գ. Ի. Ա. Բ.

ԱՌԱՋԻՆ ԱՆԳԱՄԸ

ՅՈՒԹԵԳԻ ՆՈՐՍՎԵՐ

ՏՊԱԿՐՈՒԹԻՒՆ ։ ՄԱՆՅԱՀԻՄԵԿԻ

1908

18201

ԱՌԱՋԻՆ ԱՆԳԱՄԸ

— Ուրեմն վաղը ժամը 4 ½ին ձեզի պիտի սպասեմ,
Օրիո՞րդ:

— Չեմ գիտեր, թերեւս . . .

— Վարանումի տեղի չկայ սակայն. քաջութիւն
Օրիո՞րդ, պէտք է միանգամ ընդ միշտ վերջ մը դնել
ձեր այդ տառապանքներուն:

— Իրաւունք ունիք, աւելցուց նինի, բայց որքան որ
համոզուած ըլլամ թէ ուրիշ ճար չի կայ, նորէն վերջին
վայրինանին չեմ գիտեր ի՞նչ բան կարդիէ զիս պէտք
եղած կամքը ունենալու: Տեսէ՞ք, անցեալ օր ալ խոս-
տացայ, բայց . . . բայց տունէն գուրս ելլելու միջոցիս
կամքէս անկախ պատճառ մը թող չի առաւ որ ձեր
քով գամ, ուր գիտեմ թէ այս չարչարանքներուս վերջ
մը պիտի գտնեմ: Ախ, եթէ գիտնայիք, Պարո՞ն, թէ
որքան . . . որքան:

— Զարտնալի՞նս սա աղջիկները, toujours la même
histoïre! Ամէնքն ալ կը համակերպին, այո՛ կ'ըսեն,
նոյն իսկ տեսակ մըն ալ փութկոտոթիւն կը դնեն գործին
մէջ, բայց որոշուած ժամուն գործ չունիս նէ սպասէլ:

— Ուրեմն ամէնքն ալ ինձի պէս են:

— Գրեթէ ամէնքն ալ, Օրիո՞րդ, այդ վերջի վայր-

32935-61

կեանի ընկրկումունք չեմ կրնար բացատրել սակայն։ Բան
մը որ սրացուած է, բան մը որ քիչ շատ ամէն մարդու-
գլխէ անցած է, և յետոյ, վերջապէս թէ աղջիկներ և
թէ երիկ մարդի՛, - բնութեան օրէնքն է այս-ուշ կամ
կամ իս պէտք է որ այդ ձամբայէն անցնին, այս՝
Սակայն ձեզի պէս գեռատի աղջիկներն են, օրին' որ,
որ ամէնէն շատ գժուարութիւն կը յարուցնեն, վա-
րանումներ, ընկրկումներ կ'անենան, այսօր՝ այս՝ կը սին,
վաղը՝ ո՛չ, թէ՛ կուզեն և թէ՛ չուզել կը ձեւացնեն, հա-
զար հազեր, հազար գժուարութիւններ յայց կաւանն և
վերջ ի վերջոյ անոնք ալ մեր ձեռքը կ'ինան սշխարնե-
րու պէս և հարիւթին հարիւր ուրախն և զո՞ն կը վե-
րադառնան, երախտագիտութեամբ ուղմելով մեր ձեռքը
և խռուսանալով կրկն անդամ մար քավը գալ ամէն
անդամ որ տասնի պէտք մը զգան։ Խնդիրը մինչեւ մեր
սկզբանը բերեն է զիրենք, ամէն բանի մէջ ու
կառարուի։

Այս դարտու մէջ, օրին' թդ, ուր ճնողքները այս-
քան քիչ ուշադրամիւն կ'ընեն իրենց զաւակներուն,
այսո՛, ամէն աղջիկի, գրեթէ ամէնքն ալ այս գործառու-
թեան ենթակայ են, ըլլան ճարտուստ կամ աղքատ,
ճարուսուները մանաւանդ որմնք միւսներէն աւելի . . .
անուշ բաներէ կ'ախորժին:

Մի՛ վախճաք, օրին' բդ, du courage, là, վայլ չորս տկէսին, և յանուան Առ ոռեծոյ, սպասցնել մի՛ տաք ինծի:

Փորձեցէք անգամ մը և պիտի աեսնէք թէ կարծուածին
չափ դժուար լան մը չէ, քիչ մը կամք ունեցէ՞ք միայն,
և մասցածը ինծի թողուցէք

—Պիտի ջանում, Պարո՞ւ: Զէ՛, չէ՛, որոշեցի. վաղը
ձեր քովը պիտի գանձք զիս, միայն պիտի խնդրէի որ
զգուշութեամբ և փափկութեամբ շարժիք հետո, ինծի
պէս անփարձ աղջիկ մը... .

—Կը ինդրիմ հանգիստ եղէք այդ մասին։ Զեզի պէս
փափռուկ, ձեզի պէս մահկամարդ աղջկան մը հանգեստ,
ովոնց Ուրբեմն։

— Պազր, Պարո՞ն:

— զորսութեալին:

— Քանի որ այդպէս կը պահանջէք

— C'est ça, *gutkunsthus*

— Յանութիւն, Պարսկա:

Նինի ամբողջ գիշերը չի կրցաւ աչքերը գոցել։
Վաղուան ժամադրութիւնը, առաջինը իր կեանքին,
կ'ալեկոծէր իր վրտասկան հոգին և ատրաշէկ զամի մը
պէս կը չարցվէր նուրբ և փափուկ ալդ մարմինը։

իր քսան տարեկանի անփորձութեան մէջ, ահարեւ
կիչ համեմատութիւններ կ'առներ ընդվզումը, որուն
պարտէր յազբեկ՝ անվտանգ դուրս ելլալու համար փոր-
ձանքէ մը՝ որուն համակերպակլու եր, աւազ, վերջ դնե-
լու համար սառասպանքի մը որուն չըր դիմանար այլեւ:

Աւշ էր ա՛լ իր տուած սրոշումէն եռ կենալու համար : Տատամուռմ մը, անտեղի ընկրկում մը ներելի չէր գտնէր, քանի որ խօսք տուած էր և ան պիտի սովառէր :

Դիւրին բան չէր սակայն իրեն համար, բամզակի և մեղրի մէջ մեծցած աղջիկ՝ անծանօթին, անտենկալին դէմ ելլել առանց վարանումի և առանց տեսակ մը շրջանայցութեան :

Մէկ օրէն միւսը կտրացնել լաւագոյնը իր ունեցածներուն, էրիկ մարդու մը կոչա հաղումին ենթարկել իր մարմնոյն ամֆէնին փափուկ մէկ մասը և թուղուլ որ այդ գանձիճը ձեռքովը խէլ թանկագին գո՞ար մը, մարդարիտ մը, պաղարիւնութեամբ մը և անտարբերութեամբ մը՝ որոնց սովորած են այդ անդութները, օ՛հ, այդ հեռապատկերը, այդ ենթադրութիւնը որ քանի մը ժամէն իրոզութիւն մը պիտի ըլլար, տակն ու վրայ կ'ընէր հէգ աղջիկը և ոտքի իր հանէր իր ամբողջ գոգայնուութիւնը :

Օ՛հ, այդ ժամադրութիւնը, առաջինը որ երեւք մարդու մը տուած ըլլար, որքա՞ն դժուարը կուգար և որքա՞ն լեցուն կը գտնէր հնանաքներով որոնց բնայթին վրայ գաղափար մը չէր կրցած շնել մինչեւ հիմայ :

Իրա՞ւ, իր բարեկամուհներէն շատերը տեսակ մը ժամանքով պատմած էին իրենց գլխէն անցածը և աշխատած էին իրեն տեսակ մը վատահութիւն ներշնչել, ույն իսկ համոզած էին նինին թէ պղտիկ կամնցողութիւն մը և վայրկեանի մը քաջութիւնը ամէնէն մեծ երանաւթիւնը պիտի տային իրեն, եթէ անդամ մը ներ

սպառէր այն սենեակէն ուր կորովի, առոյգ երիտասարդը իրեն պիտի սպառէր կազմ ու սպարասատ :

Գիտնալով հանդերձ թէ ուշ կամ կանուխ հարկ պիտի ըլլար իրեն այդ երիտասարդին թեւերուն վրայ յեւուլ իր գեղանի գլուխը և գիտնալով որ ան միայն պիտի կրնար տալ իրեն այն երանութիւնը զոր անձկանօք կ'սպասէր օրերէ ի վեր, սակայն նորէն չէր կընար սանձել իր վախը և զսպել իր մտահագութիւնները որոնք, մինչեւ առառ, գիւրին է գոշակել, աննկարագրելի ասանջանքներու մատնեցին խեղձ աղջկան նորը հոգին և մատղաշ մարմինը :

Ֆիզիքական ցաւէն աւելի իր բարոյական թաքուն խոսվքը մէկ գիշերուան մէջ, դալուկ մը դրին իր վարդագոյն այտերուն վրայ և կապոյտ ըրջանակով մը սոսորագծեցին իր այնքան աղւոր, այնքան լուսարձուկ աշբերը :

Մինչեւ առառ իր անկաղնին մէջ տապլակելէ ետքը, յագնած մարմնով ու ծանրացած գլխով վար նետուեցաւ իր մահճակալէն, հայելիին գիմացը կամդ առաւ գիտելու համար այն աւելները որ գիշերուան մը մտահագութիւնը առատօրէն սփուած էր իր թարմ և պաշտելի դէմքին վրայ :

Եւ հարկ պիտի ըլլար որ այդ վիճակին մէջ երթար գանէր ժամանդիր երիտասարդը :

Այս անգամ անխախտ էր որոշումը : Պիտի երթար :

— Ինչ որ կ'ուզէ թո՞ղ ըլլայ կ'ըսէր մտովի, ո՛չ առաջին եւ և ոչ ալ վերջինը, քանի քանի աղջիկներ գիտեմ ես որոնց գլխէն անցած է ասիկայ, միթէ ես

անոնցմէ՞ աւելի ապուշ եմ և կամ նստազ անվեհեր . . . : Քանի մը վայրկեանի խնդիր է ըստ ան և ընաւ պատճառ մը չունիմ իր խօսքին և պատուաւորութեամնը վրայ կասկածելու : Քաջութիւնը պիտի ունենամ մինչեւ ծարը երթալու և պիտի ցուցունեմ թէ երբէք աղջիկ մը չէ անցած ձեռքէն որ ինծի չափ կամովին անձնատուր ըլլայ այդ փափուկ գործողաւթեան :

* *

Մինչեւ կէս որ զբաղեցաւ իր հնջասենեակը յարդարելով, առանց ականջ դնելու իր ցաւին, այդ զբաղումը սակայն ժամանակ չի տուաւ իրեն օրուան մեծ գէպքին վրայ մոսածելու :

Կարծես առջի գիշերուան աղջիկը չէր այլեւու Առանց պատառ մը բան կարենալ դնելու բերանը և առանց բառ մը փոխանակելու ոչ ոքի հետ, Նինի, անհամեր կ'սպասէր որ ժամը չորս ըլլար :

— Ե՞նչ տեսդու անձկութեամբ ինծի կ'սպասէ արդեօք, մասնաւ ներքնապէս, քիչ մը ետքը քովիկը պիտի ըլլամ, տեսնենք ինչպէս տակէն պիտի ելլես, անսիրտ դահիձ . . . :

Արտօնած ժամուն ժամ մը մնացած էր երբ սկսաւ իր intime արդուղարին :

Շուտ լըմնալիք գործ մը չէր ատիկա : Հազար բան կ'անցնէր մոքէն այդ գեղանի աղջկան :

— Հապա եթէ յանկարծ մարիմ, մտածեց ինքնիրեն և եւ այդ անախսործ անակնկալին առաջքը առնելու համար ինսամու արդուղարի մը սկսաւ Նինի :

Նախ լոգարանին մէջ քանի մը կաթիլ Լսիօնի հեղուկէն կաթեցնելէ վերջը, թեթեւ լոգանք մը ըրտ և շուտով վրայէն անցուց իր շապիկներուն ամէնէն աղուոր վալանսիէններով զարդարուածը, իր սոփերուն անցուցած մետաքսէ նուրբ, թափանցիկ գուլզաներուն ծակտիքներէն անգաղտնապահ կերպով գուրս կը ցայտէր իր մորթուսէ մորթին շուշանաթուր ճերմակութիւնը :

Քորսէն գնել աւելորդ սեպեց, աւելի գիւրին և հեշտ կերպով առնելու համար գործողաւթեան յարուցանելիք գժուարութիւնները :

Մոխրագոյն demis drap շրջազգեստին տակէն, satin merveilleux ժիրօնը ասնթելներով բեռնաւորուած իր շարժումներուն ֆրու-ֆրուն կ'աւելցնէր :

Cherry Blossomի սրուակէն քանի մը շիթ ծոծրակին և շրթներուն վրայ քսելէն վերջը, իր ամենէն թեթեւ զիխարկը անցուց զիխուն և դրամանին մէջ թաշկինակ մը աւելի սպարդեցնելով, դրամարանակը և ձեռնոցները առաւ և իջաւ վար :

Թաշկինակը ծնօաբն տակ, աչքերը գետին յասած, արագ և պղտիկ քայլերով, այսերը կաս կարմիր, փէշերը ափին մէջ, սկսաւ քաղելէ աւելի վաղել փողոցին մէջ :

Զինքը տեսնողը անմիջապէս պիտի կռանէր թէ այդ աղջկան ներսիդին արտասովոր բան մը կը դառ-

Նար կոր և յայտնի էր թէ ժամադրութիւն մը չի կար-
արնցնելու տեհողը կար այդ փութկոտ քալուածքն մէջ :

Նինի, խելագարօրէն, ինքզինքն դուրս ելած,
առանց չորս կողմը նայելու, փութով կը շարունակէր
իր ճամբան և որպան մօտենալը կ'զգար իր նպատակն,
այնքան սաստիկ կը բարախէր իր տատրակի սիրող :

* * *

Անդին՝ երիտասարդը կազմ ու պատրաստ Նինի
քալուն կ'սպասէր :

Կանխահոգ մասածումով մը ծաղկի փունջեր զետե-
ղել առուած էր սենեակին մէջ, ասդին անդին, հաճելի
երեւոյթ մը տալու համար այն աեղին ուր գործողու-
թիւնը պիտի կատարուէր :

Թիկնոցը վրայէն հանած էր արդէն և կը բաղէր
կարգադիելով այն պատիկ սրուակները որո՞ք յատկա-
պէս զետեղել առուած էր լայն թիկնաթուի մը քովիկը
գրուած պատիկ սեղանի մը վրայ :

Սենեակին չորս կողմը գեռուշաւոր ակնարկ մը
պոլոցնելու վրայ էր, երբ դրան զանգակը նույցուցին :

— Ան ըլլալու է, մատծեց .

Եւ իրաւ, Նինի սումբի մը պէս սենեակին ներս
մտաւ :

— Վերջապէս, բացագանչեց երիտասարդը, քիչ մը
եւս, ա՛լ յոյսո պիտի կարէի :

— Եթէ ժամադիր եղած չըլլայի, չեմ կարծեր որ գա-
րու քաջութիւնը սիրափ կը նայի ունենալ . . .

— Ծսորհակալ եմ, Օրո՛րդ, որ խօսքը բանեցիք :

— Զէի դիմանար կոր, ամբողջ գիշերը ձեր վրայ մը-
տածեցի և այս առուու որոշումն որոշում էր : Աւտափի
եմ, սպանն, ըրէ՛ք ինչ որ կազէք, միայն մողքքէք
ինծի և թող մի տաք որ ձեր ձեռքերուն մէջ չարչըուխ :

— Անհոգ եղիք, Օրո՛րդ, դուք անձամբ պիտի տես-
նէք որքան փափուկ կերպով պիտի շարժիմ :

— Եատ կը ցաւի՞ . . .

— Ո՛չ, կազմուածք կախում ունի, աղջիկներ կան
որ բան մը չեն զգար, ուրիշներ ալ կան որ քիչ մը կը
սրուան, ուրիշ ոչինչ : Հիմա ա՛լ ժամանակը եկաւ, ա՛լ
գործի պիտինք : Նախ, համեցէք ձեր գլխարկը և կը
ինդրեմ երկնցէ՛ք սա թիկնաթուին վրայ :

— Կը վախնամ կոր :

— Բայց վախնալիք բան չի կայ, կը հաւատացնեմ
ձեզիք : Այս բանը ամէն աղջիկի գլխուն կուգայ, բայց
ոչ ոք, կ'իմանա՞ք, ոչ ոք ասկէ մեռած է, ընդհակա-
ռակը անգամ մը գործը կատարուելէ ետքը ամէնքն ալ
գոն և ուրախ կը մեկնին :

— Կը ինդրեմ, Պարո՞ն, անգամ մը եւս . . . կ'աղաւէմ,
վրաս որող կուգայ կոր, ձեռքս չէ :

— Վերջապէս սիրափ հնազանդիք կամ ոչ, ինքզինք-
նիդ մասցէք վայրկեան մը և մնացածը իմ գործս է :
Բայցէ՛ք տեսնեմ :

Նինի զգայաղիրկ՝ հնազանդեցաւ անոր հրամանին
և երիտասարդին թեւերուն վրայ զբաւ իր հրամագ
գլուխը, գոցեց աչքերը և նուազկոտ շեշտով մը՝

—Մինակ մի՛ ցաւցնէք, կ'ազաշեմ:

—Վայրկեանի ինդիր է, բայց կ'աղաչեմ, քիչ մըն ալ
բացէ՛ք, մի՛ վախսաք, ձեռքերնիդ վար առէք . . .

Ուզածն ալ առ էր: Նինի համակերպեցաւ և մեւ
ոելի դոյն առած՝ անշարժ փռուեցաւ թիկնաթուին
վրայ:

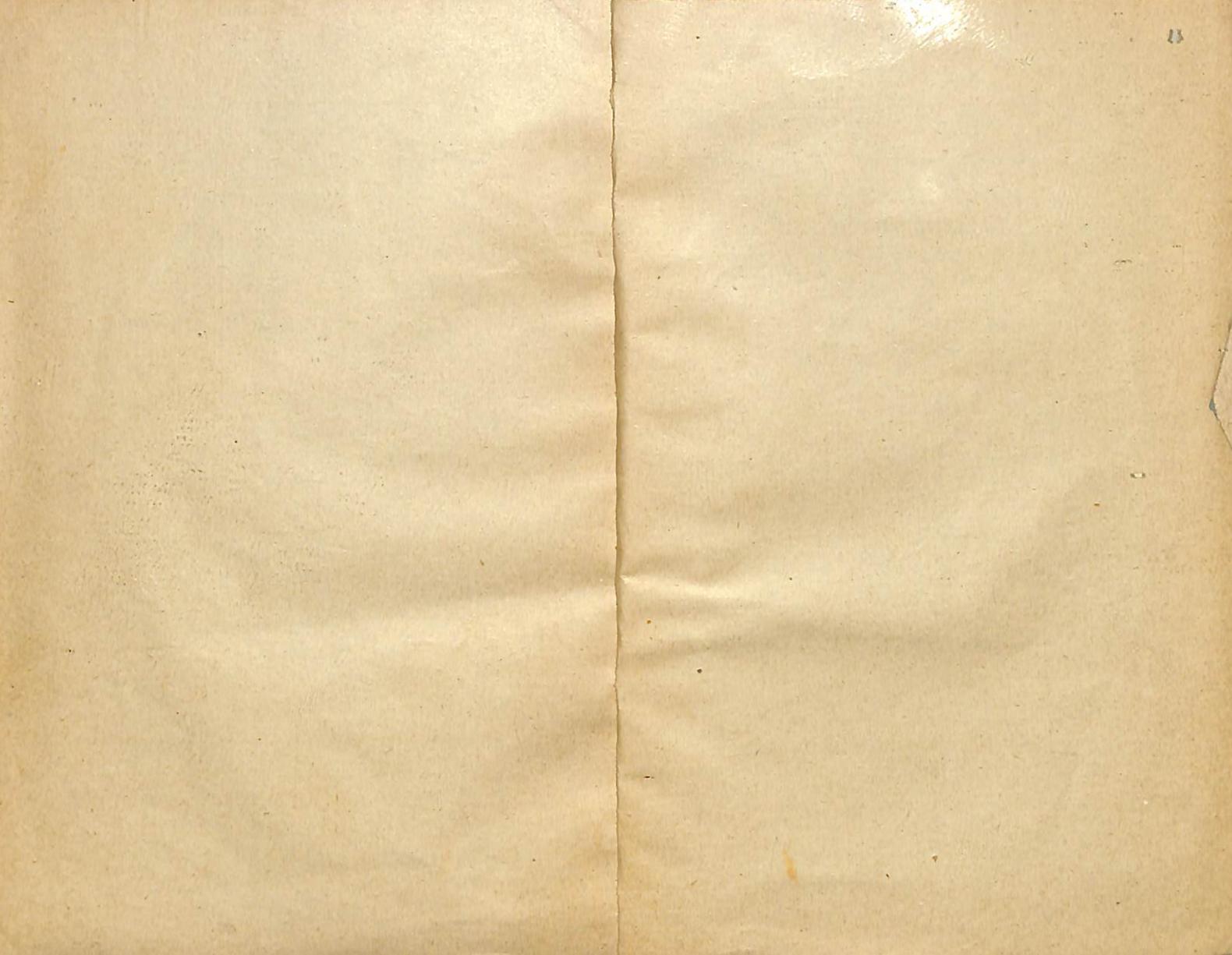
Ան իր ամբողջ սպազարիւնութիւնը դատած էր և
յաղթական ժալիսով մը մօտեցաւ Նինին:

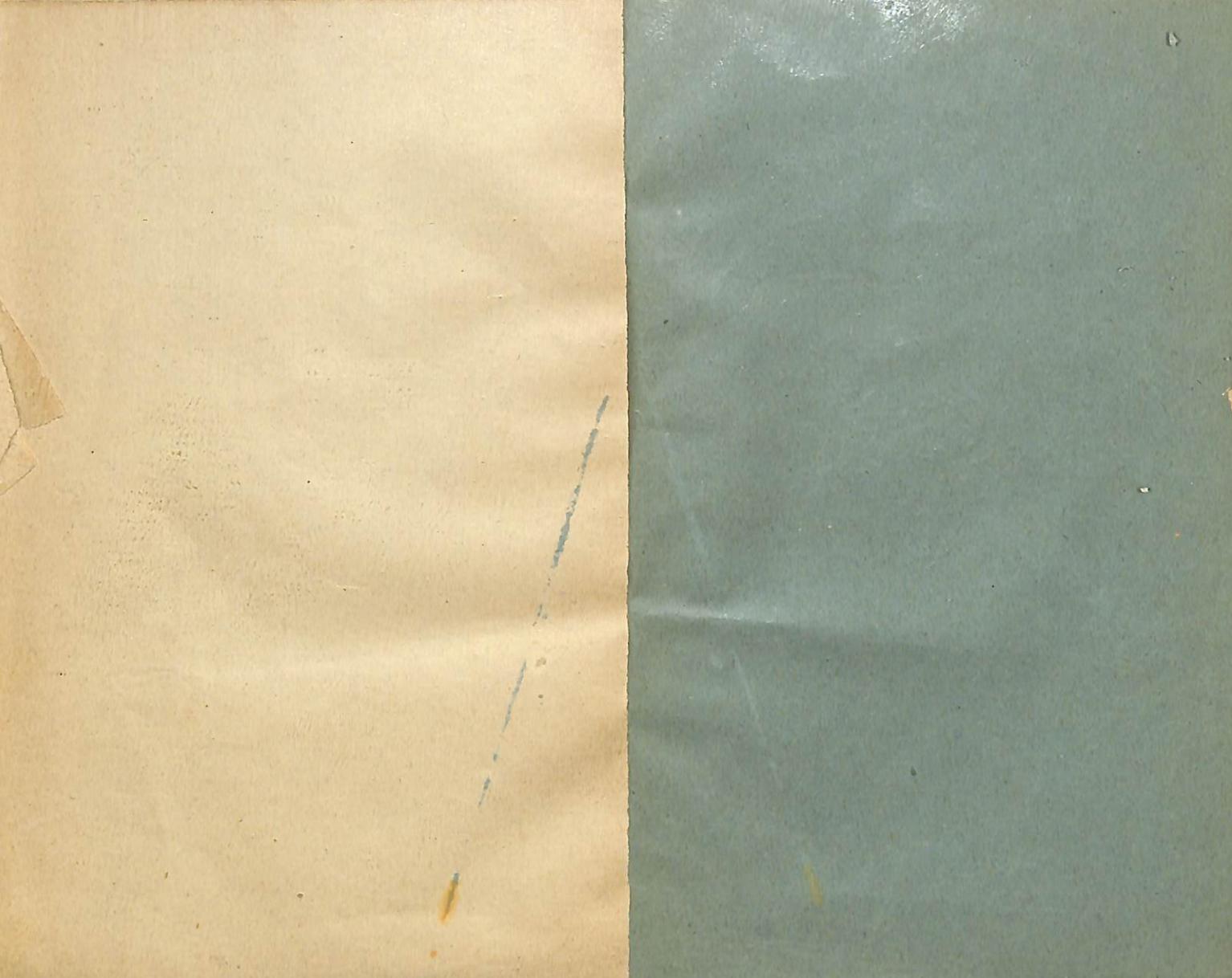
Խեղճ աղջիկը երիտասարդին թեւերուն վաթթուած
ձայն անգամ չի հանեց:

Յանկարծ . . . քրա՞ք . . . Սոսկալի ճիչ մը ար-
ձակեց Նինի և նուազեցաւ:

Վայրկեան մը ետքը երբ աչքերը բացաւ, երիտա-
սարդը գոհունակ գէմքով մը իրեն յանձնեց . . . իո-
շոր վատաճ ակռայ մը:

ՀՀ Ազգային գրադարա

NL0322579

18.20P